

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

יב.

עין משפט
נר מצוה

(א) יבמות טז. גיטין נט.
 (ב) כ"ב סת. ק"ג. (ג) קדושין
 טו. (ד) ז"ל (מ"ד). (ה) גיטין
 כ"א. עת. ז"מ ט"ז.
 (ו) קדושין מ. ז"ב ס"ה.
 (ז) ס"ה לומר כפ"י.
 (ח) קדושין ט"ז. (ט) ז"ל
 (י) וי"ו. (יא) וי"ו. (יב) ז"ב
 קט"ז. (יג) ז"ל. (יד) ז"ל
 (טו) ז"ל. (טז) ז"ל. (יז) ז"ל
 (יח) ז"ל. (יט) ז"ל. (כ) ז"ל.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אבא ב"ו וקנין
 אבא דהוי נפי מדרבנן. ע"י
 קדושין ק"ד ה"ג ע"ה מוס'
 ד"ה ומנן שא"ל בשטר
 ולקמן ק"ד ע"ב ד"ה אבא:
 בא"ד הוה מצי לטפח.
 קשה ל' על קדושין ה"א
 כתבו בשמך ד"ה למה ל'
 כ"ו ע"י על כתיב ט"ו.
 ביאור דברייהם בזה דלמרי'
 מכלל דלי אין עומדין
 בתוכה ל"ק דמשמע כזה
 מוקמי עומדין בתוכה
 דקנה הוא דקש"ה דגם כאן
 עומדין בתוכה לקנין.
 דגל"ה ל"ק ד"ל דעבד
 לא הו' כמחויב לקרקע
 ולא מהני זו חוקה בקרקע
 אלא מדקני בעומדין בתוכה
 ע"כ דהוי כמחויב מילת'
 גס כאן עומדין לקנין
 מדון י' שדות. וא"כ
 ממילא יוחא דלי עבדי
 כמטלטלין יוחא ד"ל דלא
 הו' כמחויב ועומדין דקנה
 מדון אבא ובאין עומדין
 לא קני מדון חוקה. א"ף
 דבדאורייתא הו' כמחויב
 מדון לא הו' כמחויב. אבל
 למ"ד דמקרקע א"כ קני
 בעומדים בתוכה ע"כ מדון
 חוקה ומוכח דהוי כמחויב
 כה קשה דגם כאן עומדין
 לקני מדון י' שדות וזל"ג:
 וזל"ג.

מוסף רש"י

נקנין עם נכסים שיש
 להם אחריות. היינו
 קרקעות. שאחריות כל
 אדם מלוה והטובה נתייחד
 עליהן לפי שקיימן ועומדין
 לפיקן נסמנין עליהן
 (קדושין כו.). בכסף
 בשטר ובחזקה. אם
 מוכר מטלטלין עם קרקע.
 כיון שקנה וקנה את
 הקרקע צלח משגשג
 קניניו נקנין מטלטלין
 עמה (טו.). בחזקה רפך
 כה פורטא או ד"ס אמרי'
 או נעל או פ"ך כל שהא'
 (טו.). וחצר מהלכת לא
 קנה. ד"ס אמרי' רבנן תלמי'
 של אדם קונה לא. לא
 נחצר מהלכת אמרי' דשאי'
 דלא יידי (גיטין כ"א.). כיון
 שהחזיק באחת מהן
 קנה כולן. ודומה
 כפ"י דקדושין (כז.) שנתן
 לו דמי ט"ל. דכיון דקיבל
 המוכר כל הדמים של
 עשר השדות הרי אשתבעד
 ט"לה ללוקח בשביל מעותיו
 שנתן לו. ודין לן בחזקת
 אחד מהן ודמפיק טעמא
 דקדנא דארעא חד הוא. כל
 השדות חזקין גוף בקרקע
 של עולם שהוא אחד וכמו
 שהחזיק ביטלוהו (מי
 רשב"ט ב"ב טז.).

לכר דנפק. ר"נ: אמר להו עולא. ליושבין לפניו: הכי אמר ר'
אלעזר אפילו מיתמי. דעבדא כמקרקעי דמי: **אשתמטין עולא.**
 נשמת ממני וירא' משום דס"ל עבדא כמטלטלי דמי ומתירא
 הוא שמא תקפחנו בהלכות ובקדושות: **הוה עובדא ואגבו דייני**
דנהרדעא. אפי' מיתמי: **הא עולא**
והא ר' אלעזר נר. דכולהו צריי
 להו כמקרקעי דמו: **מר.** דלמחר
 כמטלטלי כמאן ס"ל: **פרוזבול.**
 מפרש בגיטין (ק"ד נ"ו). שתיקן הלל
 הזקן פרוזבול כדי שלא תשמט
 שביעית המלוה: **הל על הקרקע.**
 מכר לו קרקע ומטלטלין והחזיק
 שגבגו כל זמן שירצה קיימי ברשותיה
 עולא: **נקנין עם הקרקע.** אם
 מכר לו קרקע ומטלטלין והחזיק
 בקרקע קנה מטלטלין אפי' שלא
 משך: **ואין נקנין עם העבדים.** שאם
 החזיק בעבדים לא קנה מטלטלין
 ויכול מוכר לחזור במטלטלין. אלמא
 עבדא כמטלטלי: **ה"ג בקרקע לא**
קנה עבדים. ואפי' דס"ל להאי תנא
 עבדים כמטלטלין דמי אפי' לא קנה
 אלא א"כ עומד העבד בתוכה בשעה
 שהחזיק בה דמתרין לקמן וע"כ שאני
 מטלטלי דיידי ממטלטלי דלא יידי:
דומיא דערים מזורות. דמהאי קרא
 נפקא לן במס' קדושין (נ"ג.) דמטלטלין
 נקנין בחזקה קרקעות דכתיב ויתן
 להם אביהם מתנות עם ערי מזורות
 הלך צעין מקרקעי דלא יידי כי
התם: הלא מהלכת היא. אינה קונה
 לצעליה כלום דלא. ואלא חצר היא
 במהלכת: **והלכתא.** הא דמתרין
 דקנה ליה עבד צעורן עליו כגון
 שהעבד כפות שאינו ראוי לילך דמי
 לחצר: **והטניא החזיק בקרקע קנה**
עבדים. ולעיל תמי דלא קנה:
עומדין בתוכה. והיא דלעיל בשאין
 עומדין בתוכה: **הניחא לך לישנא.**
 דלוקי רב איקא לעיל להיא
 מתני' דעבדי כמטלטלי דמי כו':
 הא

ביתר דנפק אמר להו עולא הכי אמר רבי
 אלעזר אפי' מיתמי אמר ר"נ אשתמטין
 עולא הוה עובדא בנהרדעא ואגבו דייני
 דנהרדעא הוה עובדא בפומבדיתא ואגביה
 רב חנא בר ביזנא אמר להו ר"נ זילן
 אהדרו ואי לא מגבינן לכו לאפדניכו א"ל
 רבא לר"נ הא עולא הא רבי אלעזר הא
 דייני דנהרדעא והא רב חנא בר ביזנא מר
 כמאן סבירא ליה א"ל אנא מתניתא ידענא
 דתני אבימי פרוזבול חל על הקרקע ואינו
 חל על העבדים כמטלטלין נקנין עם הקרקע
 ואינו נקנין עם העבדים לימא כתנאי ימכר
 לו עבדים וקרקעות החזיק בעבדים לא קנה
 קרקעות בקרקעות לא קנה עבדים קרקעות
 ומטלטלין החזיק בקרקע קנה מטלטלין
 במטלטלין לא קנה קרקע עבדים ומטלטלין
 החזיק בעבדים לא קנה מטלטלין במטלטלין
 לא קנה עבדים והתניא החזיק בעבדים קנה
 מטלטלין מאי לאו בהא קמפלגי דמר סבר
 עבדים כמקרקעי דמי ומר סבר עבדים
 כמטלטלין דמי אמר רב איקא בריה דרב
 אמי דכ"ע עבדים כמקרקעי דמי והתניא
 קנה שפיר והתניא לא קנה בעינן קרקע
 דומיא דערים מצורות ביהודה דלא יידי
 דתנן נכסים שאין להם אחריות נקנין עם
 נכסים שיש להם אחריות בכסף בשטר
 ובחזקה מנהגי מילי אמר חזקיה דאמר קרא
 ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף
 ולזהב ולמגדנות עם ערי מצורות ביהודה
 איכא דאמרי אמר רב איקא בריה דרב
 ידכ"ע עבדי כמטלטלין דמי והתניא לא
 קנה שפיר הא דתניא קנה יבעודן עליו וכי
 עורן עליו מאי הוה חצר מהלכת היא וחצר
 מהלכת לא קנה וכי תימא בעומד והא אמר

בין ע"פ לזשטר דמלוה בשטר גובה משום נעילת דלת וצמלוה
 על פה לא גבי משום דליכא קלא וצשטר אית ליה קלא אבל מיתמי
 מה לי מלוה ע"פ מה לי מלוה בשטר אלא ודאי כל היכא דגבי
 מלקוחות משום נעילת דלת גבי נמי מיתמי כמו מלוה בשטר או
 מלוה הכתובה צמורה למ"ד וככתובה
 בשטר דמי או כשעמד צדן גבי
 נמי מיתמי אבל צמלוה על פה כיון
 דלא חש לעשות שטר לגבות מלקוחות
 כי לא גבי נמי מיתמי ליכא נעילת
 דלת וה"פ א"ר אלעזר אפי' מיתמי
 בלא אפומיקי משום דהוי כקרקע
 לא מיניה פ"י בלא אפומיקי לא גבי
 אלא מיניה ופריך מיניה ה' לכוז'
 ומשני באפומיקי וגבי נמי מיתמי
 ומלקוחות א"ר דקרי מיניה אפי' גבי
 דגבי נמי מיתמי כיון דמכח הלכה
 שעשאו אפומיקי קא גביט':
זילן אהדרו. חשיב להו כטועה
 בדבר משנה:

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

אנא מתניתא ידענא. אפי' דכמנה דוכמין אשכחן

דכמקרקעי דמי לענין אונאה ושבויה
 אורי' דהכל לא איירי אלא צמילי
 דרצנן ולגבות מיתמי ומלקוחות וסבר
 שעבדא לאו דאורייתא ולא גבי
 אלא מדרצנן ולענין פרוזבול וקנין
 אבז דהוי נמי מדרצנן וקרא דערים
 מזורות אשכחנא צעלמא היא ולקמן
 דקאמר לך לישנא דלמחר עבדא
 כמקרקעי דמי למה לי עומדים
 בתוכה למ"ד נמי כמטלטלי דמי הוה
 מצי למיפדן דהא לא חשיב כמטלטלי
 אלא לענין מילי דרצנן אלא דכלאו
 הכי פריך שפיר והא דבעי למידק
 צ"פ המוכר את הבית (ב"ב ס"ה.) אי
 עבדא כמטלטלי דמי או כמקרקעי
 דמי מיתמי דהוי כה עבדים ובהמה
 כולן מכורין ומייתי לה נמי צפרק
 מי שמת (שם ק"ג.) גבי מטלטלין של'
 פלוני לא שייכא הכל כלל דהתם
 נלשון בני אדם מלינין:
פרוזבול ח"ע הקרקע. אין
 כותבין פרוזבול אלא
 על דבר שאי אפשר ללכותו ואפי' ג'
 שכותבין על ענין נקוב (גיטין ל"ו).
 כיון דחשיב קרקע לא פלוג רבנן:
מכר לו עבדים וקרקעות. צקנין
 אבז איירי דאי מטעם חצר
 אמאי מפליג בהחזיק בקרקע בין
 עבדים למטלטלין דאי משתמרת לדעמו
 צתרוייהו קני ואי צאין משתמרת
 לדעמו צתרוייהו לא קנה:
בעינן דומיא דערים מצורות.

ק"א א מ"י פ"ט מהל'
 שטמה ויזיל הלכה
 יט סמג לאזין רעא טור
 ש"ע ח"מ סימן ט' סעף
 כג:
ק"ב ב מ"י פ"ג מהל'
 מפרה הל' ח סמג
 עשין פ"ב טו"ש"ע ח"מ ס'
 רב סעף ה':
ק"ג ג מ"י ש"ס הלכה יז
 טו"ש"ע ש"ס סעף ט':
ק"ד ד מ"י ש"ס הל' יא
 וע"י בהשגות וזמ"מ
 טור ש"ע ש"ס סעף ח':
ק"ה ה מ"י ש"ס הל' ט
 קב"ו ה מ"י ש"ס סעף
 טו"ש"ע ש"ס סעף
 ז':
ק"ו ו ז' ח מ"י ש"ס הל'
 יט טו"ש"ע ש"ס סעף
 ט':
ק"ז ז מ"י ש"ס הלכה יא
 ועשין ש"ס טור ש"ע
 ש"ס סעף ח':
ק"ח ח מ"י ש"ס הלכה
 יט סמג עשין עג
 טו"ש"ע ח"מ ס' ק"ב סעף
 יב:

תורה אור השלם

1. ויתן ליהם אביהם
 מתנות רבות לקסף
 ולקובץ ולקבועות עם עיר
 מצרות ביהודה ואת
 הממלכה נתן ליהודה כי
 הוא הבורח:
 דברי הימים ב כא ג

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה והלכתא
 נכסות ז"ל ט"ו. י"ב
 ונכסים חולק (וע'
 בהגרי"א ח"מ ס' רב ס"ק
 טו וזכאה"ע סימן קלט ס"ק
 ע'.)

רבינו חננאל

אמ' עולא היל' גובין מן
 העבדים א

